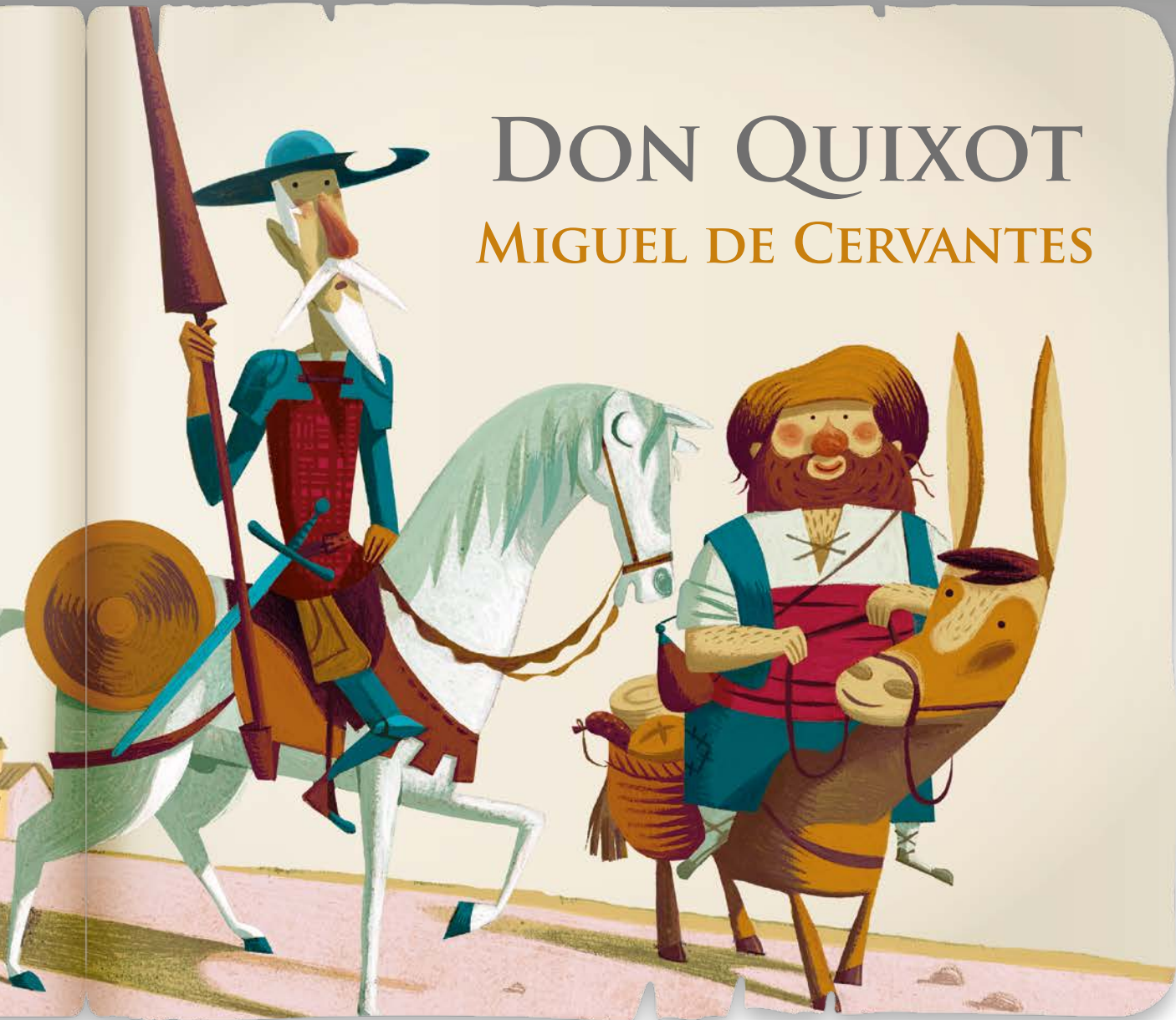

DON QUIXOT

MIGUEL DE CERVANTES

Versió de Josep Antoni Fluixà • Il·lustracions de Sebastià Serra

En un lloc de la Manxa, fa molt temps, hi vivia un bon home. Tenia cinquanta anys, era prim, amb les cames llargues i la cara eixuta.

No era ric, però tenia una llança i un escut antics. També tenia un cavall escanyolit i un gos de caça.

Vivia amb una neboda de vint anys, amb una criada de quaranta i amb un criat que servia per a tot.

Com que passava molt temps a casa, es va aficionar a llegir novel·les de cavallers. Llegia de nit i de dia. Fins que li va agafar la mania de fer-se cavaller errant.

Va sortir a buscar aventures. Volia imitar els cavallers antics i, ell mateix, es va anomenar don Quixot de la Manxa. També va dir que la dama de qui estava enamorat es diria Dulcinea.

Mentre el seu cavall, Rocinante, triava el camí, va pensar que encara no era un cavaller com calia.

—No passa res! —es va dir—. En aquell castell em faran cavaller.

Però el castell en realitat era un hostal. I quan hi va arribar, unes noies es van riure d'ell. Per evitar que passés cap desgràcia, l'hostaler va fer com si el nomenés cavaller.

